tega aitab ellu kutsuda. Neid valvame eriti suure hoolega," jutustas doktor ja uuris ise hellalt limapesakesi.

Vahepeal oli päike juba õige kõrgele kerkinud. Veepeegel oli sile ja hiilgas päikesekullas. Siin ja seal pirises laulda mõni hõljuv sääsk. Veel purjetasid sääselapsed, oma tuppedele esimeste jalgadega toetudes, nagu paatides. Mõned neist tegid esimesi lennukatseid ja kadusid siis rõõmsa lauluga õhku. Veepõhjas limaste kivide külge olid imenud endid kaanid, tehes mitmesuguseid kehaharjutusi.

„Peame nüüd haigemajja tagasi pöörduma!" arvas doktor. Nad hakkasid kiiresti ujuma, mööda vesikasvudest ja õitsevatest vesihernestest.

Vaevalt jõudsid nad haigemaja veetrepile, kui Maisi-Lii Mallega neile hüüdsid:

„Käskjalg Rohelise Päikese Maalt on siin. Võite kohe reisule asuda!"

Peedu oli kiirest lahkumisest veidi kohkunud.

„Käskjalg ootab teid teisel pool ojakaldal. Head reisu ja viige mu emakesele palju tervisi!" hüüdis Maisi-Lii lahkujatele. Neid viis krooklehel väike ravitsejaõde üle ojavee. Maisi-Lii ja doktor vaatasid

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 52